

EN YDMYK APPELL

Siden en god del sanskritord er tatt med i oversettelsen av Yathartha Geeta, kan det være nyttig å forklare kort hvorfor og hvordan de er blitt brukt:

- (I) For å ta noen sentrale eksempler er ord som dharm, yog, yagya, sanskar, varn, sattwa, rajas, tamas, varnsankar, karm, kshetra, kshetragya og pranayam, som forekommer gjennom hele boken, faktisk uoversettelige. Dharm, for eksempel, er ikke "religion", og karm er noe mer enn "handling". Men til tross for dette er tilnærmede ord brukt der det er mulig, men selvfølgelig bare hvis de ikke fordreier eller forvansker den opprinnelige betydningen. "Handling," "egenskap" og "sfære" er blitt brukt for henholdsvis karm, varn og kshetr. Tilnærmede ord er blitt brukt for sattwa, rajas og tamas på en slik måte at flyten og rytmen i språket ikke forstyrres. Men det var ikke mulig å finne erstatningsord for dharm, yog, yagya, sanskar og varnsankar, og disse ordene er i likhet med mange andre blitt brukt som de er. Men siden alle sanskritordenes betydning er fullstendig klargjort enten i fotnoter eller i selve teksten, vil lesere uten kjennskap til sanskrit eller hindi ikke ha problemer med å forstå dem. Hovedmålet med denne oversettelsen har vært å bruke de uunngåelige sanskritordene eller de norske erstatningsordene på en slik måte at det ikke ser ut som et lappverk eller hindrer lesingen på noen måte.

- (II) Når det gjelder transkripsjonen av disse sanskritordene, er det normale norske alfabetet brukt. Fonetisk skrift og diakritiske tegn er konsekvent utelatt fordi det tar motet fra lesere og holder dem borte fra indologiske bøker. Dermed er (sanskrit) transkribert som sanskar (det er slik ordet uttales) og (sanskrit) som yagya (det er slik det uttales) og ikke yajna. Det samme prinsippet med å transkribere sanskritord til det normale norske alfabetet tett opptil måten disse ordene blir uttalt på, er fulgt gjennom hele boken. Jeg tror at dette muliggjør en lettere lesing.
- (III) Uten å fornærme andre lærde forfattere, har jeg med respekt for det samme prinsippet med å transkribere sanskritord til det normale, norske alfabetet tett opptil den faktiske uttalen, har jeg også utelatt den vanlige praksis å føye til en "a" til den siste rene konsonanten i transkripsjonen av sanskritord. Derfor har jeg transkribert (sanskrit) som Krishn i stedet for Krishna, (sanskrit) som Arjun i stedet for Arjuna, (sanskrit) som Mahabharat i stedet for Mahabharata, (sanskrit) som yog i stedet for yoga, (sanskrit) som dharm i stedet for dharma, (sanskrit) som karm i stedet for karma og så videre. Argumentet om at lyden av den siste rene konsonanten er ufullstendig hvis ikke en "a" legges til, er uholdbart. Med dette i tankene kan man ikke konkludere med at mennesker som har fulgt dette ulogiske premisset, har gjort sanskrit (deres eget språk) en bjørnetjeneste ved å ta i bruk et transkripsjonssystem som har ført til forvanskning av uttalen av et stort antall alminnelige ord. Uansett meningen med å plusse på en "a" til den siste, rene konsonant i sanskritord/indiske ord i transkripsjoner, blir dette "tillegget" oppfattet som en full vokal med lyden "a" som i "far" eller "bad" og ikke som en del av selve konsonanten.

EN YDMYK APPELL

- (IV) Bare fordi sanskrit- eller hindiord transkriberes til det norske alfabetet, blir de ikke norske. Så den vanlige praksisen med flertallsendelser i disse ordene, er ikke på sin plass. Flertall av karm er karm, ikke karmer. Flertall av ved er ved, ikke veder. Derfor er flertallsendelser ikke blitt brukt i sanskritsubstantiver i denne oversettelsen.

En av Swamijis elever